

61. GEEN SCHIM IN DE LANDMIST

61. GEEN SCHIM IN DE LANDMIST

Ik rende nooit op het schoolplein rond
Gillend als een keukenmeid
Waar iedereen met zijn schofthoogte bezig is
Doe ik niet aan truttigheid
Ben jij een gedrongen feit
Sprookje was altijd al anders
Had heidagen met boterbloemen
In haar haar, naast *focaccia* met *granita*
Zomerkuren die fijn vervlieten
In haar hermetische bubbel
Waren wij op haar best
Werden flessentrekkers gepest
Was haar rol heel dubbel
Woest aanstekelijk, bezweek ik onder haar druk
Sprookje schitterde bij vlagen
En in fragmenten, van de elementen
Als elixer van mijn zieleroerselen
Ieder etmaal trouw, weer een avontuur
Zomeravondminiatuur
Onsterfelijk verlolligen
Nimmermeer een eind aan ons tijdperk
Wilde ik graag, prijkend op mijn zerk
Onderwijl omhelsde ze een berk
Nauwelijks mij
Voelde ik mij sterk als een schors
Dorstend naar meer
Maar haar ven was geen dweepdiep
In de herfstregens leek
Dat *Sprook* zich voor haar streek
Schaamde en ik geen evennaaste bleek
Zij verleende geen toegang meer en
Verwaterde volleerd
Ik verteerd, door nostalgisch verdriet
Verweerd
Toch resteer ik dankbaar voor mijn schim
Verscholen in de mistflard, grim
Rent zij soms nog rond in de dingkuil
Van het stuifzand?
Is dat met rouwfloers rand?
Ik weet wel beter en herinner mij nooit iets
Zeker niets, des deugniets

61. GEEN SCHIM IN DE LANDMIST

Bbm – F#7 – Bbm6 – F#maj7 – Ab6 – Dim#2 – Fm6

0) Intro

Am6 Bm7 D6 Dim#4 Cmaj9

1) Ik rende nooit op het schoolplein rond, gillend als een keuken - meid

Bbm F7 F7sus4

Waar iedereen met zijn schofthoogte bezig is

D9 Cm6 Dim#6 Am6

Doe ik niet aan truttigheid, ben jij een gedrongen feit

Dmaj7 Bm F#7 C#m+7 Abm9 G6

2) *Sprookje* was altijd al anders, had heidagen met boterbloemen

Gmaj9 Em+7 Bbm7 Cmaj7

In haar haar, naast *focaccia* met *granita*

Dim#4 G7 Abmaj7 Ebm – Dim#8

Zomerkuren die fijn vervlietân

Bbm F9 Bbm6 F7 Dim#10 Bm

3) In haar hermetische bubbel, waren wij op haar best

Gmaj7 Am7 Dim#3 / F6 / Fmaj9

Werden flessentrekkers gepest, was haar rol heel dubbel

Dim#1 Gm9 Dim#7 G6 – Dim#1 – Gmaj7

Woest aanstekelijk, bezweek ik onder haar druk

Abm9 Abm7 Abm+7

4) *Sprookje* schitterde bij vlagen en in fragmenten

F#7 Dm6

Van de ele - menten

Fm B7 Em7 Cmaj7

Als elixer van mijn zieleroerse - len

Bbm F7 Bbm F6 C#m9

5) Ieder etmaal trouw, weer een avontuur

Bmaj7 B7sus4 Fm7 Abm6

Zomeravondminiatur, onsterfelijk verlolligen

G Em7 Cm

6) Nimmermeer een eind aan ons tijdperk

Bb Gm7 Abm

Wilde ik graag prijkend op mijn zerk

Ebmaj7 Abmaj7 Ab9 Gm

Onderwijl omhelsde ze een berk, *nauwelijks mij [fluister]*

G6 Fmaj9 Emaj7 Am+7 Am9

Voelde ik mij sterk als een schors, dorstend naar meer

Dim#4 Em6

Maar haar ven, was geen dweepdiep

Bbm7 / G6 / C6 Bbm6 Gmaj7 Am7

7) In de herfst - regens leek, dat *Sprook* zich voor haar streek

Abm7 G6 / Gmaj9 / C6

Schaamde en ik geen even - naaste bleek

Gm9 Gm7 Fm6 F7 Gmaj7

Zij verleende geen toegang meer, verwaterde volleerd

Bbmaj7 Ebm Em

Ik verteerd door nostalgisch verdriet, *verweerd*

C#m Ab7 C#m6

8) Toch resteer ik dankbaar voor mijn schim

Ebmaj7 Gm7

Verscholen in de mistflard, grim

Bb6 Fm Fm6 F#maj7

Rent zij soms nog rond in de dingkuil, van het stuifzand? [*belangrijk, vragende toon*]

Ab9 Cm6

Is dat met rouwfloers rand?

Dim#6 Fmaj7 Fm6 G6

Ik weet wel beter en herinner mij nooit iets

Dim#9 F9 - G9 - Abm6 - C6

Zeker niets, des deugniet *[fluisterend?]* J.

© Juan Perea y Monsuwé - *Juantarctica Music* - *vrijdag 12 december 2025*

Meteen na "Alchimia" ging ik reeds door. Wordt de betovering verbroken? Ik weet niet hoe ik tot alles kwam, ook niet een minuut gelee. Of de laatste song.